

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200169
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8017200169.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) F. M., trvale bytom P., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (pôvodne: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove, Krajskému dopravnému inšpektorátu Prešov, so sídlom Pionierska 3, 080 05 Prešov), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-PO-KDI3-78-003/2016-P zo dňa 01. februára 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/6/2017-37 zo dňa 13. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresné riaditeľstvo PZ Prešov, okresný dopravný inšpektorát, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. ORPZ-PO-ODI2-87/2016-P zo dňa 28.09.2016 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“) tým, že dňa 03.12.2015 v čase o 07.15 hod. v obci Prešov na ulici Jána Pavla II. spôsobil dopravnú nehodu tak, že viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Clio evidenčné číslo: F. po ulici Jána Pavla II. v smere od ulice Pod Kamennou Baňou, kde pri odbočovaní vľavo vedľa odbočky na benzínovú čerpaciu stanicu nesledoval situáciu v cestnej premávke a ohrozil tak vodiča jazdiaceho za ním, následkom čoho došlo k zrážke jeho ľavej prednej bočnej časti s prednou pravou časťou osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia evidenčné číslo: S., ktoré v tom čase viedol v tom istom jazdnom pruhu vodič H.

O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. Pri dopravnej nehode nedošlo k zraneniu osôb. Škoda na vozidlách vznikla vo výške 3000,- eur. Obaja vodiči boli podrobení dychovej skúške, kde u vodiča H. O. bola dychová skúška s pozitívnym výsledkom, a to 0,39 mg/l. U druhého vodiča bola dychová skúška negatívna. Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 250 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov.

B)

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. p. KRPZ-PO-KDI3-78-003/2016-P zo dňa 01.02.2017 zmenil prvoinštančné rozhodnutie tak, že časť textu č.1 a časť textu č. 2 vypustil a nahradil ho textom: textom č. 1 „, ... dňa 03.12.2015 v čase o 07.15 hod. viedol vozidlo značky Renault Clio evidenčné číslo: F. po ulici Jána Pavla II. v smere od ulice Pod Kamennou Baňou, kde nesledoval situáciu v cestnej premávke, pred odbočením vľavo sa s vozidlom nezaradil čo najďalej vľavo v často vozovky určenej pre jeho smer jazdy a nedbal na zvýšenú opatrnosť na vozidlo jazdiace za ním, pričom s vozidlom odbočoval vľavo na parkovisko pred športovou halou od pravého okraja cesty, resp. vozovky v čase, keď už bol predchádzaný vozidlom značky Škoda Octavia evidenčné číslo: S., vedeným vodičom H. O., nar. XX.XX.XXXX., bytom W., ktorému prednou ľavou časťou svojho vozidla narazil do pravej prednej bočnej časti ním vedeného vozidla, čím takto zaviniel dopravnú nehodu. Obaja vodiči boli podrobení dychovej skúške, kde u vodiča H. O. bola dychová skúška s pozitívnym výsledkom, a to 0,39 mg/l. U vodiča F. M. bola dychová skúška negatívna. Na osobnom motorovom vozidle značky Renault Clio, evidenčné číslo: F. vlastníka F. M. vznikla škoda cca 1000,- eur a na osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia, evidenčné číslo: S. vlastníka X. W. vznikla škoda vo výške cca 2000,- eur ..." A textom č. 2 „...Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného v čase spáchania skutku sa obvinenému F. M. ukladá:

a/ pokuta vo výške 250,- eur, slovom dvestopäťdesiat eur.

Podľa § 79 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s poukazom na § 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z.z. je obvinený povinný uhradiť trovy konania vo výške 33,- eur, slovom tridsaťtri eur...".

3. V ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie potvrdil.

4. V rozhodnutí uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu, a nezistil pritom dôvody k jeho zrušeniu. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku preskúmané rozhodnutie zmenil v jeho výrokovej časti aj s ohľadom na vyslovené námietky obvineného z dôvodu, aby výrok napadnutého rozhodnutia, resp. jeho opisná časť zodpovedala právnemu stavu vyplývajúcejmu z náležite zisteného stavu veci. Uvedená zmena zároveň nemala žiaden vplyv na kvalifikáciu konania obvineného, či už v zmysle zákona o cestnej premávke, resp. ani zákona o priestupkoch. K uloženej sankcii žalovaný uviedol, že postačuje uloženie iba pokuty bez uloženia sankcie zákazu činnosti, pretože je presvedčený, že k náprave páchatel'a postačuje novo uložená sankcia, ktorá bude pôsobiť na páchatel'a dostatočne preventívne a výchovne, aby sa nedopusťil v budúcnosti obdobného skutku.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

6. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobné námietky žalobcu považuje za nedôvodné. Z obsahu administratívneho spisu podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, a to hlavne z písomných podkladov, zabezpečeného videozáznamu, výpovedí zainteresovaných osôb, ako aj z vyššie uvedeného znaleckého posudku, že žalobca spôsobil dopravnú nehodu, resp. vyvolal nehodový dej v dôsledku toho, že nesledoval dostatočne situáciu v cestnej premávke pred odbočením vľavo, sa s vozidlom nezaradil čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy a nedbal na zvýšenú opatrnosť na vozidlá jazdiace za ním, pričom s vozidlom odbočoval vľavo na parkovisko od pravého

okraja cesty, resp. vozovky v čase, keď už bol predchádzaný vozidlom zn. Škoda Octavia. Zo znaleckého posudku vyplýva, že žalobca ako vodič vozidla značky Renault Clio mal technicky vytvorené podmienky pre sledovanie situácie za vozidlom, teda aj sledovanie jazdy vozidla značky Škoda Octavia za predpokladu kontroly dopravnej situácie pohľadom do vonkajšieho spätného zrkadla. S ohľadom na rozmery vozidla zn. Renault Clio aj zadokumentovanú šírku jazdných pruhov nebol dôvod, aby žalobca, ktorý sa chystal odbočiť vľavo si potreboval nadísť pred samotným zatočením vozidla vľavo až k pravému okraju cesty a odtiaľ zahájiť samotné zatáčanie. Z technického hľadiska kolíznú situáciu vyvolal žalobca, a to vjazdom vozidla počas úkonu odbočovania vľavo do koridoru jazdnej dráhy vozidla zn. Škoda Octavia v nebezpečnej vzdialenosti. Takýto priebeh udalosti potvrdzuje aj zabezpečený videozáznam, z ktorého vyplýva, že v úseku po výjazde vozidiel z ul. Pod Kalváriou v Prešove v smere na ul. Jána Pavla II. v smere jazdy na Čierny most sa nachádza vodorovné dopravné značenie Via - pozdĺžna súvislá čiara. Z videozáznamu je zrejmé, že vodič vozidla zn. Škoda Octavia sa vzhľadom na spôsob jazdy vozidla zn. Renault Clio (s ohľadom na šírku jazdného pruhu vyhradeného pre smer jazdy do centra mesta Prešov ako aj šírku oboch vozidiel) s uvedeným vozidlom pohybuje v jazdnom pruhu vodiča vozidla zn. Renault Clio (nepresahuje do protismernej časti vozovky) až do okamihu, kým vodič uvedeného vozidla od pravého okraja cesty zatočil vľavo a začal prechádzať šikmo naprieč jazdným pruhom vyhradeným pre smer jazdy vozidiel smerom k centru mesta Prešov, čím aj vozidlo zn. Škoda Octavia zmenilo smer jazdy vľavo v snahe vyhnúť sa vozidlu zn. Renault Clio. Z uvedeného si žalovaný vyvodil záver, že vodič H. O. neporušil § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., v zmysle ktorého je účastník cestnej premávky povinný dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia.

7. Zo zabezpečeného videozáznamu z priebehu dopravnej nehody je tiež zrejmé, že vozidlo značky Renault Clio vodiča F. M. sa pohybuje na vozovke vpravo pri pravej krajnici napriek jeho viackrát opakovaným tvrdeniam, že s vozidlom chcel odbočiť vľavo na parkovisko pri Mestskej hale, resp. aj jeho opakovaným tvrdeniam o tom, že z uvedeného dôvodu mal v činnosti ľavý ukazovateľ zmeny smeru jazdy a s vozidlom sa z uvedeného dôvodu približoval k stredovej čiare. Samotný žalobca pritom vo svojej prvotnej výpovedi tesne po uvedenej udalosti uviedol, že videl kolónu za ním idúcich vozidiel, pričom nevedel, kde sa nachádzalo vozidlo, ktoré do neho narazilo, či toto bolo hneď za ním. Rovnako uviedol, že toto nevidel pri odbočovaní ani predchádzaní. Uvedené tvrdenia žalobcu svedčia o skutočnosti, že nesledoval dostatočne situáciu v cestnej premávke. Samotný žalobca nepoprel spôsob jazdy tak, ako ho opisuje posádka vozidla zn. Škoda Octavia, resp. ako je zachytený na zabezpečenom videozázname, a síce že s vozidlom napriek tomu, že chcel odbočovať vľavo jazdil tesne pri pravom okraji vozovky, resp. cesty.

8. Z výpovede posádky vozidla zn. Škoda Octavia, znaleckého posudku, aj zabezpečeného videozáznamu je zrejmé, že po výjazde z ľavotočivej zákruty z ulice Pod Kalváriou v Prešove sa vozidlo zn. Renault Clio na priamom úseku cesty plynulo približovalo k jej pravému okraju, pričom sa nejedná o taký krátky úsek, aby na ňom nebolo možné, v prípade ak s vozidlom zn. Renault Clio chcel jeho vodič odbočiť vľavo, radiť sa vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy tak, ako to uvádza § 19 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. Zvlášť v prípade, ak s ohľadom na rozmery tohto vozidla aj jazdného pruhu nebolo potrebné vykonať úkon odbočenia vľavo až od pravého okraja cesty. Spôsob jazdy žalobcu tak podľa názoru žalovaného ani len nenaznačoval o jeho úmysle odbočiť vľavo.

9. K tvrdeniam žalobcu o použití znamenia o zmene smeru jazdy, správny súd poukázal, že sa jedná o tvrdenie žalobcu, pričom vodič vozidla zn. Škoda Octavia a taktiež posádka uvedeného vozidla tvrdia, že znamenie o zmene smeru jazdy žalobca nepoužil. Z kamerového záznamu nie je možné bez akýchkoľvek pochybností potvrdiť ani vyvrátiť použitie znamenia o zmene smeru jazdy žalobcom. Zároveň sa však správny súd stotožnil s názorom žalovaného, že uvedenie, resp. neuvedenie znamenia o zmene smeru jazdy do činnosti pri odbočovaní je posudzovaná ako jedna, nie však jediná z rozhodujúcich skutočností dôležitá pre posúdenie zodpovednosti za zavinenie dopravnej nehody. Zahájenie manévra odbočovania považuje až samotnou zmenou smeru jazdy, t. j. ak vodič vozidla svojím konaním mení smer jazdy. Zapnutie ukazovateľa zmeny smeru jazdy je prostriedkom k tomu, aby vodič počas vedenia vozidla upovedomil ostatných účastníkov cestnej premávky o svojej plánovanej činnosti. Avšak vodič po zapnutí ukazovateľa zmeny smeru jazdy si nemôže byť istý, či jeho funkčnosť je dostatočná, či na ňom nemôže

vzniknúť technická porucha, a preto aj keď vodič počas jazdy uvedie do činnosti ukazovateľ zmeny smeru jazdy, musí sa náležite presvedčiť, či v čase pred zahájením úkonu odbočovania, tak môže urobiť bez porušenia pravidiel cestnej premávky.

10. K námietke týkajúcej sa záverov vypracovaného znaleckého posudku, že podľa žalobcu znalec postupoval bez toho, aby bral do úvahy techniku jazdy vodiča vozidla zn. Škoda Octavia, správny súd poukázal, že znalec v úvodnej časti znaleckého posudku v časti II. 1. uviedol podklady, z ktorých vychádzal pri spracovaní znaleckého posudku - výpovede oboch účastníkov dopravnej nehody, svedkov uvedenej udalosti, skutočností zameraných a zadokumentovaných priamo na mieste dopravnej nehody. Znalecký posudok nemožno považovať za spracovaný jednostranne len z dôvodu, že žalobca ako obvinený z priestupku nesúhlasí s jeho závermi. Znalecký posudok bol len jedným z podkladov, z ktorých vychádzal prvoinštančný správny orgán v uvedenej veci. Znalec pri vypracovávaní znaleckého posudku vychádzal z celého spisového materiálu, ktorý mal k dispozícii. Výpočty, postup a úvahy znalca však správne orgány nevedia ovplyvniť. Znalec je osobou oprávnenou na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie, ktorý bol za uvedeným účelom, t. j. stanovenie technickej príčiny dopravnej nehody aj pribratý do uvedeného konania, a to aj z dôvodu, že samotný žalobca na podklade dovtedy zabezpečených dôkazných prostriedkov si nebol vedomý svojho konania a zavinenia dopravnej nehody. Pokiaľ obvinený z priestupku nesúhlasil so závermi uvedenými vo vypracovanom znaleckom posudku, mal možnosť dať si na vlastné náklady dať vypracovať nový znalecký posudok, čo však neurobil.

11. K námietke žalobcu, že rozhodnutie žalovaného nie je dostatočným spôsobom odôvodnené, teda je nepreskúmateľné, správny súd poukázal, že dopravná nehoda bola správny orgánmi riadne zadokumentovaná a zavinenie žalobcu náležite preukázané. Prvostupňový správny orgán sa v odôvodnení rozhodnutia v dostatočnej miere zaoberal námietkami, návrhmi, pripomienkami žalobcu vyslovenými v celom konaní o priestupku v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Pokiaľ obvinený z priestupku v priebehu celého konania o priestupku nič nežiadal, nenamietal, nenavrhol, len konštatoval, že sa necíti byť vinným zo zavinenia dopravnej nehody, a nesúhlasí v celom rozsahu s vypracovaným znaleckým posudkom, prvoinštančný správny orgán sa v odôvodnení správne zameril na vyvrátenie tvrdení obvineného z priestupku. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu vyhodnotil ako jeho právo na názor a s poukazom na dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiály. Podľa názoru krajského súdu žalovaný správne uviedol, že priestupok bol riadne zadokumentovaný a žalobcovi aj preukázaný. Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb.

12. K námietke žalobcu, že došlo postupom správneho orgánu k porušeniu § 33 ods. 1 Správneho poriadku, keď mu nebolo umožnené klásť znalcovi otázky aj svedkom posádky vozidla zn. Škoda Octavia, správny súd poukázal, že prvoinštančný správny orgán riadnym spôsobom predvolal žalobcu ako obvineného z priestupku na ústne pojednávanie o priestupku, riadne ho poučil o možnosti vyjadriť sa, uplatniť skutočností a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy, žiadať o doplnenie dokazovania v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca uviedol, že trvá na svojej výpovedi, nežiadal vykonanie žiadneho dôkazu, nenavrhol opakovanie žiadneho úkonu v jeho neprítomnosti, nežiadal, aby mohol uplatniť svoje právo klásť svedkom a znalcovi otázky. V tejto súvislosti správny súd poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp. zn. 1Sžr/38/2011 zo dňa 08.11.2011, podľa ktorého dal najvyšší súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „... práva patria len bdelým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenie uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je to predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod., to platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení...“ Krajský súd tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžd/23/2013 zo dňa 13. januára 2015.

13. K námietke žalobcu, že vodič vozidla zn. Škoda Octavia a posádka tohto vozidla neboli prítomní na

ústnom pojednávaní, správny súd uviedol, že sa stotožnil s názorom žalovaného, že vodič O. a aj členovia posádky tohto osobného motorového vozidla neboli v zmysle § 72 písm. a) - d) zákona č. 372/1990 Zb. účastníkmi tohto konania. V uvedenom konkrétnom konaní o priestupku bol účastníkom konania len obvinený z priestupku - žalobca. Svedkovia uvedenej udalosti vodič, ani majiteľ tohto vozidla a ostatní členovia posádky si neuplatnili svoje právo byť v konaní o priestupku účastníkom konania, nakoľko majiteľ vozidla nežiadal, aby správny orgán v konaní o priestupku rozhodoval o náhrade škody.

14. K námietke žalobcu, že záznam o podaní vysvetlenia realizovaný pred orgánom objasňujúcim priestupok a neverifikovaným svedkom, sa nepovažuje za dôkaz získaný zákonom upraveným spôsobom krajský súd uviedol, že podkladom na začatie konania v súlade s § 67 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. bola správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 13.01.2016, ktorú orgán objasňujúci priestupok v súlade s § 60 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. predložil po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správne mu orgánu ako podnet na začatie konania. Orgán objasňujúci priestupok v priebehu objasňovania priestupku v súlade s § 60 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. si vyžiadal vysvetlenie od fyzických osôb účastníkov dopravnej nehody, o čom v súlade s § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. napísal záznam. Tieto záznamy boli vodičmi vozidiel ako aj posádkou vlastnoručne podpísané a nevyskytli sa v nich žiadne pochybnosti, ktoré by odôvodňovali vykonať opätovný výsluch týchto osôb už v pozícii svedka.

15. K námietke žalobcu, že prvoinštančný správny orgán nevykonal spoločné konanie podľa § 57 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., krajský súd uviedol, že po tom, čo orgán objasňujúci priestupok ukončil objasňovanie predmetnej dopravnej nehody a dospel k záveru, že žalobca svojím konaním vyvolal nehodový dej, resp. zavini l uvedenú dopravnú nehodu a dopustil sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. a vodič H. O. sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. v súlade s § 60 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. predložil príslušnému správne mu orgánu - ODI v Prešove dve správy o výsledku objasňovania priestupku ako podklady na začatie konania o priestupku. Prvostupňový správny orgán následne v súlade s § 55 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. na uľahčenie konania odstúpil vec vodiča O. inému, vecne príslušnému správne mu orgánu v územnom obvode, ktorého sa menovaný zdržiava, a síce ODI v Bánovciach nad Bebravou, ktorý priestupok menovaného aj prejednal a toho aj právoplatne uznal za vinného z jeho spáchania. Uvedený postup bol v súlade so zákonom, nakoľko k nemu môže dôjsť aj bez súhlasu účastníkov konania v súlade s § 55 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb.

16. Námietku žalobcu, že správny orgán sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s mierou účasti vodiča O. na vzniku dopravnej nehody z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, ktorá bola zistená dychovou skúškou po nehode vo výške 0,39 mg/l, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Vodič O. bol v osobitnom konaní príslušným orgánom ODI v Bánovciach nad Bebravou uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bol uložený príslušný druh sankcie. Žalovaný argumentoval, že nezľahčuje ani neospravedlňuje skutočnosť, že vodič O. viedol vozidlo v čase po požití alkoholu, avšak poukázal na znalecký posudok, v ktorom znalec uviedol, že okrem prítomnosti alkoholu v dychu vodiča vozidla zn. Škoda Octavia, techniku jeho jazdy považoval za správnu. Nehodový dej vyvolal a nehodu svojím spôsobom jazdy zavini l žalobca, ktorý plynule jazdil pri pravom okraji vozovky a následne náhle vykonal úkon odbočenia vľavo od pravého okraja vozovky, čím vodičovi vozidla zn. Škoda Octavia, ktorý sa v tom čase nachádzal už na jeho úrovni vytvoril nebezpečnú prekážku. Podstatnou skutočnosťou pre správne orgány, že žalobca sa dopustil priestupku, bol záver znalca v určení technickej príčiny predmetnej dopravnej nehody, a síce, že technickou príčinou zrážky bola technika odbočovania vľavo vodičom vozidla zn. Renault Clio, a to žalobcom, ktorý vošiel do koridoru jazdnej dráhy vodiča vozidla značky Škoda Octavia, čím mu vytvoril nebezpečnú prekážku.

17. Žalobca v žalobe napadol aj výšku uloženej sankcie, pričom bližšie dôvody neuviedol. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný zmenil rozhodnutie prvoinštančného správne ho orgánu tak, že za spáchaný priestupok uložil žalobcovi pokutu vo výške 250,- € a neuložil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Krajský súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že určenie výšky uloženej sankcie je

výlučne na posúdení prvostupňového správneho orgánu, ktorý vo veci koná. Avšak sankcia nemôže byť ľubovoľná, jej konkrétna výška musí byť v súlade so zákonom. Prvoinštančný správny orgán prihliadol na zákonom stanovené okolnosti skutku, na závažnosť priestupku, na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky osoby páchatela. Poukázal, že ku samotnej dopravnej nehode došlo v ranných hodinách, v pracovný deň, v čase ranej dopravnej špičky na miestnej komunikácii, ktorou je v súčasnosti vedená celá tranzitná doprava v smere na Košice. Pri skutku nedošlo ku zraneniu žiadnej osoby, iba ku škode na majetku, že žalobca ako držiteľ vodičského oprávnenia sa správa disciplinovane a dodržiava pravidlá v cestnej premávke, v sledovanom období piatich rokov sa nedopustil žiadneho skutku na úseku cestnej premávky. Výška pokuty bola s poukazom na § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. uložená skôr na dolnej hranici rozpätia. Samotné neuloženie sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlo odôvodnil tým, že k náprave žalobcu postačuje aj novo uložená sankcia, ktorá bude na neho pôsobiť dostatočne preventívne a výchovne, aby sa v budúcnosti nedopustil obdobného skutku.

18. Na pojednávaní žalobca trval na žalobe, necítil sa byť vinný zo spáchania priestupku. Uviedol, že poisťovňa Kooperatíva mu listom oznámila, že dňa 25.07.2016 ukončila šetrenie poistnej udalosti a predložila výpočet výšky plnenia z povinného zmluvného poistenia majiteľa vozidla X. W. a na jeho účet poukázala plnenie vo výške 1200,- €. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného uvedenom vo vyjadrení k žalobe na strane 2 a vzniesol novú žalobnú námietku, že vodič H. O. narazil svojou pravou prednou časťou do jeho ľavej prednej časti jeho vozidla, teda nesúhlasil s popisom skutku v rozhodnutí žalovaného. Krajský súd k veci uviedol, že samotná skutočnosť, že poisťovňa Kooperatíva poukázala žalobcovi plnenie vo výške 1200,- € z povinného zmluvného poistenia majiteľa vozidla zn. Škoda Octavia X. W. nemá vplyv na to, že prvostupňovým správnym orgánom aj žalovaným bol dostatočne zistený skutkový stav a žalobca bol uznaný zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia žalovaného. Krajský súd považoval námietku žalobcu vznesenú na pojednávaní za účelovú a nedôvodnú, nakoľko znalecký posudok č. 48/2016 znalca Ing. U. X. v odbore doprava cestná, na strane 9, 10, 11, 19, 20, 21 preukazuje podrobnými fotografickými snímkami poškodenie predmetných motorových vozidiel, ich postavenie v čase prvého kontaktu, priebehu nehodového deja až do momentu ich zastavenia a pohyb vozidiel v mieste zrážky tak, ako to uviedol prvostupňový správny orgán aj žalovaný vo svojich rozhodnutiach.

19. Poľa názoru krajského súdu správne orgány v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku, úplne a presne zistili skutočný stav veci, obstarali si potrebné podklady pre rozhodnutia a v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodnili. Žalobca postupom správnych orgánov nebol ukrátený na práve na spravodlivý proces, ak svoje práva neuplatnil, nemožno to pričítať za vinu správnym orgánom, pretože žalobca bol o svojich právach náležite poučený, a preto krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

20. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a to z dôvodu, že má za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Najmä namietal nesprávne právne posúdenie, a to rozpor s § 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 Správneho poriadku. Sťažovateľ má za to, že správny orgán nezistil skutkový stav v súlade so zásadou materiálnej pravdy, a teda, že nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sťažovateľ svojim konaním naplnil všetky objektívne znaky skutkovej podstaty priestupku.

22. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku nebolo možné podľa názoru sťažovateľa objektivizovať skutočnosť použitia znamenia o zmene smeru jazdy. Rovnako z odôvodnenia napádaného rozhodnutia vyplýva, že ani z kamerového záznamu nie je možné bez akýchkoľvek pochybností potvrdiť ani vyvrátiť

použitie znamenia o zmene smeru jazdy sťažovateľom. Sám správny orgán prevej inštancie v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 28.09.2016 na strane štvrtej uviedol, že „... To, či vodič M. mal zapnutý ukazovateľ smeru, alebo nie správny orgán nevie potvrdiť ani vyvrátiť.“ Práve preukázanie skutočnosti, či zo strany sťažovateľa bolo, resp. nebolo použité znamenie o zmene smeru jazdy považuje sťažovateľ za rozhodujúce pre posúdenie naplnenia objektívnej stránky priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb.

23. Pre postup súladný s § 3 ods. 5 a § 46 Správneho poriadku bolo podľa názoru sťažovateľa nevyhnutné dostatočne skúmať aj mieru zavinenia na strane vodiča H. O.. Sťažovateľ sa nestotožnil s právnym záverom prijatým krajským súdom v napádanom rozhodnutí a to, že námietka sťažovateľa o nevysporiadaní sa správneho orgánu s otázkou miery účasti vodiča H. O. na vzniku dopravnej nehody je nedôvodná.

24. Zásadnú relevanciu pre objektivizáciu skutkového stavu podľa názoru sťažovateľa mala skutočnosť, že vodič H. O. viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, ktorá bola zistená dychovou skúškou po nehode, a to vo výške 0,39 mg/l, čo po prepočte to znamená 0,81 promile. Znalec v časti III. Záver, bod. 2. znaleckého posudku o. i. uviedol, že zistený pozitívny výsledok testu na alkohol v dychu vodiča H. O. nemal taký vplyv na priebeh nehodového deja, ktorý by bolo odôvodnené označiť ako príčinu vzniku dopravnej nehody. Sťažovateľ poukázal na fakt a to, že znalec Ing. U. X. je znalcom z odboru dopravy a nie znalcom v odboroch súdne lekárstvo (toxiológia, alkoholológia). Tento znalec nie je podľa názoru sťažovateľa absolútne oprávnený posudzovať a vytvárať znalecké závery o skutočnosti, či prítomnosť alkoholu u vodiča H. O. mala alebo nemala vplyv na jeho kognitívne schopnosti v čase dopravnej nehody. Takýto záver znalca z odboru dopravy je neprijateľný, právne irelevantný, prekračujúci jeho odborné kompetencie a vôbec nemal byť žalovaným správnym orgánom prijatý ako dôkaz v priestupkovom konaní. V konaní tak nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, aký vplyv malo dané množstvo alkoholu v krvi u vodiča H. O. na jeho schopnosť riadne viesť motorové vozidlo. Napriek tejto skutočnosti krajský súd túto námietku sťažovateľa právne uzavrel ako nedôvodnú.

25. Sťažovateľ tiež namietal, že záznamy o podaní vysvetlenia nie je možné použiť v konaní ako zákonný dôkaz a právny záver súdu, že tieto boli vyhotovené v súlade s § 60 zákona č. 372/1990 Zb. a nie sú dané pochybnosti, ktoré by odôvodňovali vykonať opätovný výsluch týchto osôb už v pozícii svedka nepovažuje sťažovateľ za správny.

26. Sťažovateľ považuje za nesprávny aj právny záver o správnosti postupu správneho orgánu podľa § 55 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o odstúpení veci vodiča H. O. na ODI Bánovce nad Bebravou. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd tento záver ani náležite neodôvodnil.

27. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

B)

28. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu. K obsahu kasačnej sťažnosti a opakovaným tvrdeniam žalobcu zastáva nemenné stanovisko a trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojich doterajších vyjadreniach, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k

záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.10.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

30. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumiť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

31. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu o uložení pokuty sťažovateľovi za porušenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. pred odbočovaním a počas odbočovania je vodič povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Vodič je povinný pri odbočovaní dbať na zvýšenú opatrnosť. Vodič vozidla idúceho za vozidlom, ktoré odbočuje, musí dbať na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou nesmie ohroziť vodiča odbočujúceho vozidla.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. pred odbočovaním vpravo vodič je povinný zaradiť sa čo najbližšie k pravému okraju vozovky. Ak pritom musí s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu vybočiť zo smeru svojej jazdy vľavo, vždy dáva len znamenie o zmene smeru jazdy vpravo. Pred odbočovaním vľavo vodič je povinný zaradiť sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu a šírku vozovky. Ak vodiči protiidúcich vozidiel odbočujú vľavo, vyhybajú sa vľavo.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) a i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

32. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

33. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že správne orgány úplne a presne zistili skutočný stav veci (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku), obstarali si potrebné podklady pre rozhodnutia a v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku svoje rozhodnutia náležitým spôsobom odôvodnili. Priestupok spáchaný sťažovateľom, ako aj konanie, ktoré jeho spáchaniu predchádzalo, boli dostatočným spôsobom zistené a preukázané dôkaznými prostriedkami, ktoré na tento účel zákon pripúšťa. Zavinenie sťažovateľa bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané vyjadreniami účastníkov dopravnej nehody, jej svedkov, znaleckým skúmaním a aj kamerovým záznamom zachytávajúcím priebeh dopravnej nehody. Z uvedeného dôvodu považoval kasačný súd kasačnú námietku sťažovateľa, že v konaní došlo k porušeniu § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 Správneho poriadku, za nedôvodnú.

34. Po preskúmaní spisového materiálu dospel kasačný súd k záveru, že sťažovateľ spôsobil dopravnú nehodu, resp. vyvolal nehodový dej, v dôsledku toho, že nesledoval dostatočným spôsobom situáciu v cestnej premávke a pred odbočením vľavo sa s vozidlom nezaradil čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy a nedbal na zvýšenú opatrnosť na vozidlá jazdiace za ním, pričom s vozidlom odbočoval vľavo na parkovisko od pravého okraja cesty, resp. vozovky v čase, keď už bol predchádzaný vozidlom zn. Škoda Octavia vedeným vodičom O.. Sťažovateľ tak svojimi konaniami porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z.

35. Kasačný súd poukazuje na znalecký posudok Ing. U. X., podľa ktorého mal sťažovateľ technicky vytvorené podmienky pre sledovanie situácie za vozidlom, teda aj sledovanie jazdy vozidla zn. Škoda Octavia za predpokladu kontroly dopravnej situácie pohľadom do vonkajšieho spätného zrkadla. S ohľadom na rozmery vozidla zn. Renault Clio aj zadokumentovanú šírku jazdných pruhov nebol dôvod, aby sťažovateľ, ktorý sa chystal odbočiť vľavo si potreboval nadísť pred samotným zatočením vozidla vľavo až k pravému okraju cesty a odtiaľ zahájiť samotné zatačanie. Z technického hľadiska kolíznú situáciu vyvolal sťažovateľ, a to vjazdom vozidla počas úkonu odbočovania vľavo do koridoru jazdnej dráhy vozidla zn. Škoda Octavia v nebezpečnej vzdialenosti.

36. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nemožnosti použitia záznamov o podaní vysvetlenia ako dôkaz kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na odsek 67 napadnutého rozsudku krajského súdu, v ktorom sa krajský súd k tejto námietke podrobne vyjadril a kasačný súd sa s daným zdôvodnením stotožnil.

37. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku týkajúcu sa nesprávnosti postupu správnych orgánov o odstúpení veci vodiča H. O. na ODI Bánovce nad Bebravou. V tejto veci poukazuje kasačný súd na zásadu hospodárnosti konania, a preto považuje kasačný súd postup správnych orgánov podľa § 55 ods. 3 zákona č. 372/1992 Zb., a to postúpenie veci z dôvodu uľahčenia prejednávania priestupku vodiča H. O. na vecne príslušný správny orgán, za správny.

38. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

39. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

40. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.